

SÈRIE 6

OPCIÓ A

Pregunta 1

- La pregunta val tres punts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir -si ho fa bé- els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:
 - Si es detecten uns quants exemples de la connexió entre elements eròtics i sagrats, tant en el mateix tema de l'obra com en detalls concrets dins del marc de l'església. Almenys caldria detectar tres aspectes il·lustradors de la connexió.
 - La interpretació que cal donar dels elements que l'alumne/a hagi seleccionat. En alguns casos caldrà referir-se explícitament al component simbòlic. En qualsevol cas, ha de quedar clara la intencionalitat de l'autor en una specte tan recurrent i central en l'obra.
 - La connexió amb la narrativa modernista i amb un determinat tractament del decadentisme finisecular.
 - Guia de puntuació:
 - Un punt i mig per a la detecció i caracterització d'uns quants d'aquests elements. Fins a tres elements, mig punt per a cada un d'ells.
 - Un punt per a una bona interpretació de la intenció de l'autor.
 - Mig punt per a la connexió amb la narrativa modernista. Cal tenir en compte que l'anàlisi de la intenció de l'autor ja està connectada, de fet, amb el Modernisme. Aquest mig punt serà per a l'alumne/a que sàpiga treure conclusions més generals.
- En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

Pregunta 2

- La pregunta val dos punts. En aquest segon apartat de l'examen es demana sempre una explicació breu, per la qual cosa cal valorar l'adequació de la resposta a la pregunta concreta que es formula i no tant la capacitat per desenvolupar un tema. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:
 - Que sàpiguen fer una caracterització literària del personatge: el seu paper en la novel·la, el que representa per a Salvador Valldaura, el component quasi simbòlic de la relació entre tots dos i especialment el suïcidi del personatge.
 - Hem d'acceptar una caracterització un xic esquemàtica, sense gaire exemplificació.
 - No s'han de limitar a una simple descripció de la part de l'argument de la novel·la en què apareix el personatge. Hi ha d'haver intent de caracterització
 - Guia de puntuació:
 - Zero punts si tot es limita a una simple descripció de l'argument. Per molt ben explicat que estigui. El que s'avalua no és un simple control de lectura.
 - Un punt si hi ha un intent de caracterització (saber explicar qui és aquest personatge) i se seleccionen prou trets pertinents (que no cal que siguin més de dos o tres).
 - Un punt més si aquests trets estan ben explicats i interpretats.
- En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

Pregunta 3

- Tres punts per a l'avaluació dels continguts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir -si ho fa bé- els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:
 - Una mínima localització del text en l'obra.
 - La caracterització del personatge de la princesa Carmesina. El text permet deduir elements de la seva caracterització general. En qualsevol cas, aquest no és un aspecte dels més importants en el comentari.
 - Com el fragment il·lustra el tema de l'erotisme en el *Tirant*. La modernitat en el tractament. Amb l'afegit del component humorístic provinent de l'exageració.
 - Els recursos narratius: títol, barreja d'estil directe i indirecte, anàlisi retòrica del discurs de la princesa, contrast amb la intervenció del narrador, etc.
- Guia de puntuació:
 - Un punt i mig per a l'anàlisi d'aspectes formals en el text.
 - Un punt i mig per al tractament del tema de l'amor i la connexió amb el conjunt de l'obra.
 - Cal mirar sobretot que l'alumne/a sigui capaç de partir del text per a extreure idees generals sobre l'obra. S'ha de penalitzar la resposta purament descriptiva.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.
- Dos punts per a l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva, i, en definitiva, la metodologia de comentari.
 - Un dels dos punts d'aquest apartat de la puntuació hauria de ser per al que pròpiament és la metodologia de comentari (la capacitat per a analitzar un text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext. En aquest sentit, no cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc no cal exigir-la. En cas que l'alumne/a se'n serveixi, el que convé és veure si sap fer-ne ús a l'hora d'extreure idees o es converteix en una simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que sí que cal valorar negativament és que l'alumne/a pràcticament s'oblidi que està comentant un text i afegeixi una acumulació innecessària d'idees, encara que aquestes idees afegides no siguin pròpiament incorreccions.
 - L'altre punt seria més pròpiament per a la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.
 - No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. La indicació només és una pauta. El corrector ha de ser prou hàbil com per a avaluar de manera global entre zero i dos punts.

OPCIÓ B**Pregunta 1**

- La pregunta val tres punts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir -si ho fa bé- els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:
 - La capacitat d'argumentació, de saber desenvolupar correctament un argument.
 - Si l'alumne sap aïllar, com a mínim, un parell d'elements dels que exemplifiquen la connexió de March amb la tradició medieval.
 - Si l'alumne sap aïllar tres o quatre elements dels que exemplifiquen la modernitat de la poesia de March en el seu temps.
- Guia de puntuació:
 - En aquesta pregunta és especialment difícil establir una guia de puntuació gaire pautada perquè l'argumentació es pot enfocar des de perspectives diferents. En qualsevol cas, almenys mig punt hauria de valorar la capacitat de l'alumne/a a l'hora de plantejar i desenvolupar una argumentació d'aquestes característiques.
 - Un punt per a la connexió amb la tradició medieval. El corrector ha de valorar si la selecció és prou adequada, però almenys haurien d'aparèixer un parell d'elements dels més típics i reconeguts per la bibliografia.
 - Un punt i mig per a la detecció d'elements més moderns. El corrector ha de valorar si la selecció és prou adequada, però com a mínim haurien d'aparèixer tres o quatre trets dels més típics i reconeguts per la bibliografia.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

Pregunta 2

- La pregunta val dos punts. En aquest segon apartat de l'examen es demana sempre una explicació breu, per la qual cosa cal valorar l'adequació de la resposta a la pregunta concreta que es formula i no tant la capacitat per desenvolupar un tema. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:
 - Si se sap què és un cal·ligrama.
 - En quins poemes del llibre apareix. Cal fer referència a "Jaculatòria" i a "Com sé que es besa".
 - Veure la connexió amb l'avantguarda d'aquests dos poemes, i també les limitacions d'aquesta connexió, especialment en el cas de "Com sé que es besa" (un cal·ligrama que, de fet, camufla molts aspectes que de fet connecten amb la poesia més convencional).
- Guia de puntuació:
 - Un punt per a les referències a cada un dels dos poemes. No és especialment necessari que recordin el títol.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

Pregunta 3

- Tres punts per a l'avaluació dels continguts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir -si ho fa bé- els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:
 - Situar el text en l'obra, sense que això vulgui dir allargar-se explicant-ne l'argument. Malament si l'alumne/a no sap veure que som al desenllaç. La localització de l'escena, per tant, en aquest cas és essencial. No cal premiar el fet de localitzar-la. Sí que cal penalitzar a qui no ho faci, però.
 - La contraposició entre els dos protagonistes, la qual es pot deduir a partir de la caracterització de cada un d'ells. Aquesta caracterització s'ha de fer sempre a partir del text, que ofereix prou elements: la lluita en solitari de Manelic, el fet que Sebastià recorri a l'ajut dels altres (de la societat), les intencions de cada un d'ells, la contraposició simbòlica home-llop, etc. També es pot parlar de la tensió dramàtica que crea el contrast entre en els dos personatges, precisament en el moment culminant de l'obra.
 - Alguna referència a l'actitud de Marta, que es decanta per un dels dos contendents. Cal valorar la referència, però no exigir-la.
 - L'expressivitat del llenguatge. Fer una mica d'anàlisi retòrica en aquesta línia.
 - Interpretació del desenllaç de l'obra, inclosa la utilització del llop com a referent simbòlic i la diferenciació entre la terra alta i la terra baixa. Cal veure-ho a partir de l'anàlisi de la rèplica final.
- Guia de puntuació:
 - Cal penalitzar contundentment la manca de localització del text en l'obra. No pot tenir més d'un punt qui no sàpiga que aquest és el desenllaç. I el tindria, és clar, si expliqués molt bé les altres coses.
 - No cal premiar, en canvi, el fet de localitzar el text correctament. Gairebé és un punt de partida imprescindible.
 - Un punt i mig per la caracterització dels dos personatges i la contraposició entre ells. No podem donar tota la puntuació si no s'exemplifica en el text el que es diu.
 - Mig punt per la referència al llenguatge i a la retòrica del moment climàtic.
 - Un punt per a una bona anàlisi de la rèplica final de Manelic.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.
- Dos punts per a l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva, i, en definitiva, la metodologia de comentari.
 - Un dels dos punts d'aquest apartat de la puntuació hauria de ser per al que pròpiament és la metodologia de comentari (la capacitat per a analitzar un text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext. En aquest sentit, no cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc no cal exigir-la. En cas que l'alumne/a se'n serveixi, el que convé és veure si sap fer-ne ús a l'hora d'extreure idees o es converteix en una simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que sí que cal valorar negativament és que l'alumne/a pràcticament s'oblidi que està comentant un text i afegeixi una acumulació innecessària d'idees, encara que aquestes idees afegides no siguin pròpiament incorreccions.
 - L'altre punt seria més pròpiament per a la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.
 - No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. La indicació només és una pauta. El corrector ha de ser prou hàbil com per a avaluar de manera global entre zero i dos punts.

BAREM GRAMATICAL

Respecte al nivell de correcció lingüística i la possibilitat de poder abaixar fins a un punt la nota final:

- Cal recordar, abans que res, que disposem d'aquesta possibilitat. En les caselles on s'indica la puntuació de cada pregunta cal afegir si restem un punt o mig punt per qüestions gramaticals.
- Les errades poden ser de qualsevol tipus: ortografia, sintaxi, etc. Els problemes d'expressió, però que no siguin estrictament gramaticals no els tindrem en compte ara sinó en l'avaluació de cada una de les preguntes.
- Descomptarem un punt si en l'examen hi ha errades gramaticals greus i reiterades (b/v, h, frases sense cap mena de coherència gramatical, barbarismes flagrants, greus problemes de puntuació, etc.)
- Descomptarem mig punt si hi ha algunes errades greus (quatre o cinc) o bé si hi ha errades reiterades però no tan greus (accents, dièresis, problemes de puntuació que són evidents però no fan mal als ulls, construccions dubtoses, determinats errors en l'ús del relatiu, errors amb els pronoms febles, etc.) Òbviament, descomptarem un punt si coincideixen ambdues coses: les quatre o cinc errades greus i les errades lleus reiterades.
- No cal que descomptem res si s'escapa alguna errada greu -els lapsus s'han de perdonar- o algunes errades lleus no reiterades.

Cal tenir en compte també que en casos extraordinàriament extrems -aquells que no hi ha per on agafar-los i que gramaticalment són pràcticament incorregibles- es descomptaran dos punts.